

gøre opmærksom på, at vi har haft 25 år med en ligeløn, og vi har haft i hvert fald 20 år med en anden organisering af arbejdet i Danmark, og efter de 20 år nedsatte man et udvalg, der kunne revidere organiseringen, fordi man ikke syntes, det virkede godt nok.

Men en af de største anker, man havde til det gamle Ligestillingsråd, var nemlig dets manglende synlighed og manglende styrke til at holde ligestillingen højt på dagsordenen. Netop derfor besluttede man efter 3 års kulegravning af organiseringen på det her område – man havde kigget til de nordiske søsterlande, man havde kigget overalt, og man var nået frem til en model – at vælge at oprette en minister, et videnscenter og et klagenævn.

Det er jo den organisering, som ministeren nu laver om, og det er den omorganisering, der vil betyde, at ministeren fremover vil stå fuldstændig uafhængigt og kunne indhente viden på de områder, ministeren selv synes er de bedste. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren har nok fuldstændig ret i, at vi ikke bliver enige, for det er nemlig sådan, at i Enhedslisten synes vi, det er en god idé at gå fremad, vi synes, det er en god idé at komme væk fra alle de dér oldnordiske opdelinger mellem køn. Det synes ministeren tydeligvis ikke. Regeringen har i hvert fald ikke indtil nu kunnet præstere bare ét fremadrettet forslag, ikke ét.

Alt sammen – alt sammen uden undtagelse – er bagstræberisk og et spørgsmål om at fjerne flere års arbejde med at finde ud af, hvad det er for nogle tiltag, vi kan gennemføre på det her område, som i fremtiden vil gøre os i stand til at komme ud over det kønsopdelte arbejdsmarked og andre områder, hvor der ikke er ligeberettigelse mellem kønnene.

Hvad gør regeringen i forbindelse med barselorloven? Der skal jeg da bare fortælle den halvdel af befolkningen, der er mænd, hvad regeringen gjorde. Den nedsatte mændenes ret til barselorlov fra 4 til 2 uger. Kan ministeren berætte det?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er der jo ikke nogen grund til, at ligestillingsministeren bliver sur over, at vi har en nødvendig debat af ligestillingsituationen i vort samfund. Jeg synes, der er grund til – der er ganske

få dage tilbage af denne samling – at kigge lidt tilbage på, hvad der egentlig er sket på ligestillingsfronten.

Der vil på fredag blive gennemført en deltidslovgivning, som givetvis vil betyde, at mange kvinder bliver tvunget på deltid. Der er gennemført en forlængelse af barselorloven. Regeringen har tydeligt tilkendegivet, at man er ligeglad med pasningsgarantien. Man har forringet fædreens vilkår. Altså med andre ord: Vi har nu en begrundet mistanke om, at endnu flere kvinder vil tage barselorlov og endda i længere tid.

Der er gennemført et forslag om, at man skal kunne få penge til at passe børn i eget hjem. Vi har en begrundet mistanke om, at det især vil være kvinder, det vil appellere til, især fordi beløbet er så lavt, som det er. Endelig er der sket ændringer på pensionsområdet, hvor bl.a. den særlige pensionsopsparing er blevet afskaffet.

Det er alt sammen noget, der vækker begrundet mistanke om, at ligestilling sendes tilbage til, hvor den var engang. Og regeringen vælger altså nu, at det videnscenter, som skulle holde øje, kan man sige, med politikerne og den lovgivning, der foretages i Folketinget, afskaffes. Det vil sige, at der vil ikke være nogen som helst form for kiggen os over skuldrene, der vil ikke være nogen, der kan holde øje med regeringens politik.

Så jeg vil gerne spørge ligestillingsministeren, hvordan man så forestiller sig, at debatten skal foregå.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige, at årsagen til, at vi ikke støttede Det Radikale Venstres forslag, var, at jeg syntes, der var for meget institution over det, og det var jo netop det, vi havde afskaffet, det, at tingene skulle igennem noget institutionslignende, inden man så kunne blåstemple de projekter, som man ønskede skulle undersøges.

Kl. 10.55

Det synes jeg sådan set hverken er værre eller bedre end det, som vi foreslår nu, hvor det er ligestillingsafdelingen, der træffer afgørelse om, hvordan man vil bruge de 5 mio. kr., der overføres. Det er simpelt hen årsagen til, at vi siger nej til det ændringsforslag.

Så vil jeg sige, det er også et svar til fru Pernille Rosenkrantz-Theil – men man ser jo kun det, man vil se – at vi har fremsat en lang række initiativer og tiltag i den perspektiv- og handlings-